

**ZARZĄDZENIE NR 1372/2004
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 23.08.2004 r.**

**w sprawie przyjęcia projektu uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy
i nazwy węzła drogowego.**

Na podstawie art. 30 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591 z późniejszymi zmianami), zarządza się co następuje:

§ 1

Postanawia się przyjąć i przekazać Radzie Miasta Krakowa projekt uchwały Rady Miasta Krakowa w sprawie nazwy ulicy i nazwy węzła drogowego.

§ 2

Wykonanie zarządzenia powierza się Sekretarzowi Miasta.

§ 3

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

druk nr

projekt
Prezydenta Miasta Krakowa

**UCHWAŁA NR
Rady Miasta Krakowa
z dnia**

w sprawie nazwy ulicy i nazwy węzła drogowego.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity: Dz. U. z 2001 r. Nr 142 poz. 1591, zm.: z 2002 r. Nr 23 poz. 220, Nr 62 poz. 558, Nr 113 poz. 984, Nr 153 poz. 1271, Nr 214 poz. 1806, z 2003 r. Nr 80 poz. 717, Nr 162 poz. 1568/ Rada Miasta Krakowa uchwala, co następuje:

§ 1.

Nadaje się nazwy:

1/ ul. Czesława Miłosza

/wg PESEL ul. Miłosza/

- projektowanej w Dzielnicy I i V jako przedłużenie ul. Wita Stwosza, biegnącej łukiem w kierunku północno-zachodnim od al. 29 Listopada do ul. Doktora Twardego,

2/ węzeł drogowy im. Czesława Miłosza

/wg PESEL węzeł drogowy im. Miłosza/

- układowi komunikacyjnemu w Dzielnicy I, powstałemu u zbiegu al. 29 Listopada, ul. Wita Stwosza, ul. Warszawskiej i al. Juliusza Słowackiego.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Krakowa.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego.

Przewodniczący Rady

Uzasadnienie

AD. § 1

Prezydent Miasta Krakowa proponuje nazwanie nowej ulicy realizowanej na terenie Dzielnicy I i V Miasta Krakowa i węzłowi drogowemu na terenie Dzielnicy I Miasta Krakowa imieniem zmarłego 14.08.2004 r. Czesława Miłosza.

Czesław Miłosz (1911-2004) - poeta, prozaik, eseista, historyk literatury, tłumacz. Laureat Nagrody Nobla 1980. Studiował prawo na Uniwersytecie Wileńskim (1929-34). Debiutował jako poeta w 1930. Rok później zakładał grupę literacką Żagary. W czasie II wojny światowej brał udział w podziemnym ruchu kulturalnym, m.in. publikując zbiór "Wiersze" (1940) i antologię "Pieśń niepodległa" (1942). Od 1945 dyplomata w USA, od 1950 sekretarz ambasady w Paryżu. W 1951 poprosił o azyl polityczny. Początkowo mieszkał w Maisons Laffitte pod Paryżem, od 1960 w USA. Od tegoż roku wykładowca, a następnie profesor na Wydziale Literatur i Języków Słowiańskich Uniwersytetu Kalifornijskiego w Berkeley. 1981-1982 profesor Uniwersytetu Harvarda. Otrzymał wiele prestiżowych nagród amerykańskich i międzynarodowych oraz doktoraty honorowe wielu uniwersytetów, m.in. Jagiellońskiego i Harvarda. Był honorowym obywatelem Krakowa i Sopotu. Nagrodzono go m.in. Nagrodą Obojga Narodów, przyznawaną przez Prezydium Zgromadzenia Poselskiego Sejmu RP i Sejmu Republiki Litewskiej. W 1994 r. otrzymał Order Orła Białego.